

den fremkom til en anden Tid og naar den skulde træffes af den Person, som i Diebstiftet beklæder Pladsen som Rikse- og Underviisningsminister. Det ærede Medlem henviste i saa Henseende til Biskop Monrad; ham kunde man give Bevillingen; anderledes maatte det blive Tilfældet nu. Han omtalte, at da Biskop Monrad fandt sig foranlediget til at stille Udringsforslaget, var der En, som trak ham i Kjøleskjødet, og han gjorde gjældende, at han foretog det under et politisk Tryk (Modsigelse fra nogle Medlemmer), jo, han gjorde gjældende, at han foretog det under et politisk Tryk; det var den Uttring, som fremkom fra det ærede Medlem. (Krieger: Nei, jeg sagde et politisk Træk; jeg meente et Træk paa et Schafbrædt!) Det er ogsaa ligegyldigt, men det var altsaa et politisk Træk, som Biskop Monrad skulde have gjort. Det ærede Medlem meente folgeligt, at det var en politisk Foranstaltning eller en Foranstaltning i Politikkens Tjeneste (Krieger: Nei, nei!). Anderledes kan jeg ikke forstaae det, naar det ærede Medlem sagde, at det var et politisk Træk. Jeg hører mig i mangfoldige Henseender for Biskop Monrad; jeg anerkjender hans store Begavelse og Dygtighed, men det kan jeg dog sige, at, naar jeg efter megen og moden Overveelse har stillet dette Forslag, er der ikke fra min Side Noget, der i nogensomhelst Henseende har at gjøre med et politisk Træk. Under Verlen af Tid og Personer maatte det, saa fremhævede det ærede Medlem, meget væsentlig komme an paa Foranstaltningens Natur, om der var en almindelig Trang dertil. Jeg tager i saa Henseende til Indtægt, hvad der under Forhandlingerne er fremkommet her i Salen og er blevet indrømmet. Det er blevet indrømmet, at der er store Brøst ved Universitetet; det er blevet indrømmet, at der skulde og burde træffes Foranstaltninger med Hensyn til Gramensvæsenet. Naar dette indrømmes, naar denne Trang er tilstede, saa synes mig ikke, at man kan være saa sjernt fra Trangen til den Foranstaltning, som af mig er bleven foreslaet. Bemærkningen om, at Guld kan kjøbes for dyrt, kan jeg gaae let hen over. Jeg kan i saa Henseende henvisse til det ærede Medlems Uttringer, der nu

satte sig; men, naar saa det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Krieger) talte om de mangfoldige løse Uttringer, som ere fremkomne her fra Ministerbænken, da er det selvfølgelig ikke min Sag at bedømme, hvorvidt mine Uttringer ere løse eller ikke, hvorvidt de Grunde, jeg har opstillet, ere aldeles ligegyldige og tomme, eller om de have Vægt for den høje Forsamling. Jeg har vel nu hørt det ærede Medlems Mening, men det er den Sag, jeg vil overlade til Andre. Andre kunne ogsaa have en Mening i denne Sag. Men, naar sluttelig det ærede Medlem kom ind paa Theatersagen og paa min Stilling til samme inde i Folkethinget, seer jeg ikke ret Forbindelsen mellem disse to Sager. Jeg skal, foreløbig i alt Fald, forlade det personlige Gebeet, som for mit Vedkommende ikke kan være meget lysteligt. Jeg har, det veed jeg, de forskjellige Gange, jeg er traadt op, holdt mig sjernt fra Alt, hvad der er personligt. Jeg har talt om Sagen, og det er Sagen, jeg vil overgive til det høitærede Thing, overladende til det, hvorledes det vil stemme over den.

Udsig: Det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Moug) meente, at paa Bunden af hele den Sag, der her var reist, laa der et personligt Spørgsmaal. Jeg maa dertil sige, at han idetmindste for mit Vedkommende — og jeg har dog først reist Sagen — er fuldstændig paa Bilsbor. Jeg nedlægger en aldeles bestemt Indsigelse imod, at det er Andet end aldeles objective Grunde, der have bevæget mig til at bringe denne Sag under Forhandling. Jeg har ikke troet at kunne lade det være, deels fordi jeg ansaae det for at være en Sag, der i Realiteten var af indgribende Vigtighed for Universitetet, for en Institution, som jeg elsker og venerer, og deels fordi det for mig var et constitutionelt, et statsretligt Spørgsmaal af den alleryderste Vigtighed, hvorefter der her er Tale, idet det er min fulde Overbeviisning, at det maa siges at indeholde en Mangel paa Sagtagelse af, hvad vor Forfatning nødvendig medfører, naar Spørgsmaal af en Natur som den, der her er Tale om, ikke blive behandlede ad den sædvanlige Lov-